

[Munch-Petersen.]

en Udtalelse, som Undervisningsministeren ved tidligere Behandlinger af Lovforslaget om Skolens Styre har fremsat:

„Jeg er personlig af den Opfattelse, at Religionsundervisning i den rette Forstand ikke kan udskilles fra Folkeskolen. Dertil har Religionen, og da særlig for os Kristendommen, været af alt for stor historisk og kulturel Betydning.“

Altsaa, Undervisningsministeren fremhæver her Religionens Betydning for den danske Kultur og mener, at Religionsundervisningen maa bibeholdes i Skolen. Det er altsaa ved samme Lejlighed aabent erkendt, at Socialdemokratiet har forandret sit Program paa dette Punkt. Naar man læser Undervisningsministerens Udtalelser, falder det gamle Ord i Tankerne, at da Fanden blev gammel, gik han i Kloster. Jeg skal dog ikke dermed insinuere, at man nogen Sinde har kunnet ligne Undervisningsministeren med Fanden; den højtærede Minister har jo altid været en varm Tilhænger af Grundtvig. Men paa dette Punkt er Undervisningsministeren altsaa kommet til højre for Grundtvig, som netop krævede, at Religionsundervisningen skulde fjernes fra Folkeskolen. Ellers har vi jo her i Dag som ved tidligere Lejligheder, hvor Undervisningsministeren har talt, hørt ham give Udtryk for den Beundring, han nærer for Grundtvig og hans Tankegang. Vi har ogsaa hørt Ministeren give Udtryk for denne „nordiske Socialisme“, som nu synes at komme paa Mode herhjemme. Den samme, som Statsministeren giver Udtryk for ved forskellige Lejligheder, naar han taler paa den danske Nations Vegne mod den tyske Nationalsocialisme, og den samme, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har fremhævet i en Artikel i Tidsskriftet „Socialisten“, til Trods for at dette ærede Medlem — mig bekendt — ikke var Tilhænger af Grundtvig. Der er blevet brugt Vendinger som, at vi herhjemme „arbejdede paa Selvstyrets Grund“, „under Frihedens Fane“, der var „Frihed til at tale, tro og tænke i vort Fædreland, Frihedens Stamort“; der blev citeret „høje Nord, Friheds Hjem“ og andre lyriske Talemaader, hvorigennem det danske Borgerskab udtrykker sin Begejstring for det Fædreland, dette Borgerskab har.

Jeg behøver i og for sig ikke at svare Undervisningsministeren udførligt paa disse Ting, for Karl Marx giver nemlig Svaret. Med Formandens Tilladelse vil jeg gerne citere et Par Sætninger af noget, Karl Marx i 1875 har skrevet i sin Kritik af Gothaprogrammet. Han kritiserer her et Programpunkt, der hedder:

„Almindelig og lige Folkeopdragelse gennem Staten. Almindelig Skolepligt, gratis Undervisning.“

Han siger:

„tværtimod bør baade Regering og Kirke udelukkes fra enhver Indflydelse paa Skolen.“

Han siger endvidere:

„Hele Programmet er, trods al demokratisk Kling-Klang, helt igennem forpestet af den Lassalle'ske Sekts Undersaatstro paa Staten, eller, hvilket ikke er bedre, af demokratisk Vidundertro, eller snarere: et Kompromis mellem disse to Sorter Vidundertro, som begge ligger lige fjærnt fra Socialismen.“

Og endelig:

„Enhver maa have Anledning til at tilfredsstille sine religiøse (saavel som sine legemlige) Behov, uden at Politiet stikker sin Næse i det. Men Arbejderpartiet maatte dog ved denne Anledning give Udtryk for, at det var klar over, at den borgerlige „Samvittighedsfrihed“ ikke er noget andet end Tolereringen af al Slags religiøs Samvittighedsfrihed, og at Partiet tværtimod bestræber sig for at befri Samvittigheden for det religiøse Spøgeri. Men man ynder at holde sig indenfor det „borgerlige“ Niveau.“

Og det borgerlige Niveau her i Danmark, det er Tankegangen fra 48; det er „Aanden fra 48“, Grundtvigs og andre nationale Mænds Aand, som præger Undervisningen i den danske Skole, og som netop stadig gør det, ganske uafhængigt af, hvilken Regering der sidder, ganske uafhængigt af, hvilket Parti der har Flertallet i den paagældende Kommune. Der er ingen Forskel paa Undervisningen i København og i Frederiksberg Kommune, den er begge Steder lige borgerlig præget, præget netop af „Aanden fra 48“, af den nationalistiske Aand, som det danske Borgerskab lever paa. Og denne Aand vil ikke præges af eller ændres af det foreliggende Lovforslag. Hvad enten Styreformen i Folkeskolen bliver en lille Smule forandret eller ej, vil den borgerlige Stat og den siddende Regering gøre alt for at præge Folkeskolen med det borgerlige Samfunds Aand og Tankegang, medens vort Parti, i Modsætning til alle de øvrige Partier her i Salen, er Tilhænger af, at Skolen skal præges af Arbejderklassens marxistiske Tankegang.

J. Oskar Andersen: Det er ikke særlig opmuntrende at være en Røst i Ørkenen, ikke blot i den Forstand, at saa godt som ingen Medlemmer er til Stede, men ogsaa paa den